

PAASTUAJA III PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo 3:1-8a.13-15)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Neil päevil hoidis Mooses oma äia, Midjani preestri Jitro lambakarja. Ühel päeval läks Mooses ühes karjaga üle lageda ja jõudis Jumala mäe Hoorebi juurde. Ja seal ilmutas end talle Issanda ingel tuleleegis, mis põles keset kibuvitsapõõsast. Mooses nägi, ja vaata: kibuvitsapõõsas põles leegiga, kuid ei põlenud ära. Aga Mooses mõtles: “Ma lähen ja vaatan seda imelikku asja, miks põõsas ära ei põle.”

Kui Issand nägi, kuidas Mooses lähemale tuli, et paremini näha, hüüdis Jumal teda kibuvitsapõõsast ja ütles: “Mooses, Mooses!” ja tema vastas: “Siin ma olen.” Jumal ütles: “Ära tule lähemale, ja võta sandaalid jalast, sest see paik, kus sa seisad, on püha maa.” Ja Issand jätkas: “Mina olen sinu vanemate Jumal, Aabrahami Jumal, Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal.” Aga Mooses kattis oma näo kinni, sest ta kartis näha Jumalat. Ja Jumal ütles: “Ma olen küllalt näinud oma rahva viletsust Egiptuses ja olen kuulnud nende kaebeid nende rõhujate vastu. Ma tunnen nende rõhutust hästi. Sellepärast olen ma alla tulnud neid egiptlaste käest välja rebima ja viima neid sellelt maalt viljakale ja avarale maale, mis voolab piima ja mett.”

Mooses vastas Jumalale ja ütles: “Vaata, kui ma lähen Iisraeli laste juurde ja ütlen neile: teie vanemate Jumal on mind läkitanud teie juurde, aga nemad küsivad minult: kuidas on tema nimi? Mida ma siis pean neile vastama?”

Aga Jumal kostis: "Ma olen see, kes ma olen; ütle Iisraeli lastele nõnda: “Mina olen” on mind läkitanud teie juurde.” Ja Jumal ütles Moosesele veel: "Teie esiisade Jumal, Aabrahami Jumal, Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal saatis mind teie juurde. See on minu nimi igavesti ja nii peab mind hüütama põlvest põlve.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 103:1-2. 3-4. 6-7. 8.11. R:8)

R: Issand on armuline ja halastaja.

Kiida, mu hing, Issandat
ja kõik, mis minu sees on, tema püha nime.

Kiida, mu hing, Issandat
ja ära unusta kõiki tema heategusid.

R:

Tema annab sulle andeks kogu su ülekohtu,
teeb sind terveks kõikidest haigustest.

Ta päästab sinu elu hukatusest,
kroonib sind helduse ja halastusega.

R:

Issand teeb õiguse tegusid,
mõistab õiglast kohut neile, kellele liiga tehakse.

Tema andis Moosesele teada oma teed,
ilmutas Iisraeli lastele oma tegudest.

R:

Issand on halastaja ja armuline,
kannatlik ja rikas heldusest.

Nii kõrgel kui kõrgel on taevas üle maa,
nii suur on tema halastus neile, kes teda kardavad.

R:

Nii kaugel kui koit on loojangust,
nii kaugemale viib ta meist meie patud.
Otsekui isa halastab oma laste peale,
nõnda halastab Issand kõikide peale, kes teda kardavad.

R:

(Teine lugemine 1Ko 10:1-6.10-12)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma tuletan teile meelde, vennad, et kõik meie esiisad käisid Jumala pilve all ja läksid läbi mere. Ning nad kõik ristiti Mooses pilves ja meres. Nad kõik sõid ühtsama vaimulikku rooga ja jõid ühtsama vaimulikku jooki, sest nad jõid vaimulikust kaljust, mis käis nendega kaasas. Aga see kalju oli Kristus. Ometi polnud suurem osa neist Jumalale meele järgi ja nad leidsid oma otsa kõrbes. Aga see on sündinud meile hoiatuseks, et me ei himustaks kurja, nii nagu nemad lasid kurjal enda üle valitseda. Seepärast, ärge nurisege, nii nagu nurisesid mõned nende seast ja said otsa hukkaja käe läbi. Ning see, mis sündis, oli neile tulevaste sündmuste ettekuulutuseks, meile aga manitsuseks, sest meie näeme aegade lõppu. Sellepärast, kui keegi arvab end seisvat, siis olgu ta valvel, et ta ei langeks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4:17)

Parandage meelt,
sest taevariik on lähedal.

(Evangeelium Lk 13:1-9)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesuse juurde inimesi, kes jutustasid talle galilealastest, kelle oli Pilaatus lasknud tappa siis, kui nad loomi ohvriks tõid. Ja Jeesus hakkas kõnelema ning ütles: “Kas te arvate, et need galilealased olid suuremad patused kui kõik teised galilealased, et see just nendega sündima pidi? Sugugi mitte, ütlen ma teile, vaid kui te ei paranda meelt, lähete niisamuti hukka. Või arvate teie, et need kaheksateist, kes jäid Siiloo torni alla, kui see kokku varises, ja said surma, olid suuremad süüdlased kui kõik teised inimesed, kes elavad Jeruusalemmas? Ma ütlen teile: mitte sugugi! Vaid kui te ei paranda meelt, lähete kõik niisamuti hukka!”

Ja ta rääkis neile tähendamissõna: “Ühel inimesel oli viigipuu, mis oli istutatud tema viinamäele. Ja ühel päeval tuli ta sellelt puult vilja otsima, aga ei leidnud. Siis ütles ta viinamäe aednikule: “Vaata, kolm aastat käin ma sellelt viigipuult vilja otsimas, kuid ei leia. Raiu ta maha, miks ta maad raiskab!” Aga aednik vastas ning ütles talle: isand, jäta ta veel selleks aastaks, et ma saaksin ta ümber kaevata ja talle väetist anda. Ehk hakkab ta siis vilja kandma. Kui aga mitte, siis raiu ta maha.”

See on Issanda sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, inimesed küsivad aeg ajalt, kas Jumal on olemas? Kuid tegelikult võiks ka küsida, kas maailm, milles me elame, on päriselt olemas? Vaieldamatult suudab igaüks meist tunnetada maailma mitmel viisil, kuid missugusel kujul on see maailm olemas? Missuguse reaalsusena?

Filosoofias on tuntud niinimetatud metafüüsilise solipsismi teooria, mille alusel saaks tegelikult iga inimene väita, et isikuna on olemas ainult tema ise, nii nagu ta ennast seespidi tajub – kuid kogu välismaailm, kaasa arvatud teised inimesed tema ümber, on nagu film, virtuaalne simuleeritud reaalsus.

Kes teab... Aga kui pärast surma jääb järele ainult inimese maises elus läbiproovitud hing, siis täidaks tegelikult ka virtuaalne keskkond – kui ta oleks väga realistlikult simuleeritud – sama ülesande kui päriselt olemas olev materiaalne maailm.

Sellest võimalusest võib tuletuda alateadlik hirm, et äkki on kogu välismaailm peegelpidiks minu enda käitumisele. Äkki olen mina selle maailma hädaes süüdi – see tähendab, kui mina oleksin hoidunud patust ja teinud rohkem häid tegusid, siis oleks jäänud nii mõnigi suur katastroof olemata ja sõda puhkemata...

Kuidas sellega tegelikult on, seda me ei tea, kuid igal juhul mõjub niisugune ettekujutus üpris pedagoogiliselt; ta motiveerib võtma isiklikku vastutust selle maailma eest, manitseb meid patust hoiduma ja käituma heade inimestena.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, keegi ei ole öelnud, et saatus peab olema meie vastu õiglane.

Odessas, Musta mere kaldal, seisab selle linna kunagise kuberneri Armand-Emmanuel du Plessis, Duc (hertsog) de Richelieu ausammas. Mitmes riigis karjääri teinud sõjaväelast ja riigimeest on kujutatud vanarooma stiilis toogasse riietatult, loorberipärjaga peas. Rahvasuus lihtsalt “Djuukina” tuntud skulptuur osutab ühe käega merele, teine käsi aga, nagu on tähele pandud, on suunatud kohalikule kohtuhoonele. See on andnud linna irvhammastele aluse väita: näe, Djuuk ütleb ka, et õiglus ja tõde on kusagil seal meres – vaene lihtsurelik ei saa siin ilmas mingit õigust, mingi parem kohe ja uputagu end ära!

Djuukil võib olla omamoodi õiguski. Nii on see maailmas olnud määramatutest aegadest peale, et saatus on kohelnud inimesi erinevalt – keda hästi ja keda halvasti –, ning inimesed ise on tihti käitunud üksteise suhtes sellesama saatuses eeskujul. Võimukad on alistanud nõrgemaid, orjastanud neid, või siis manipuleerinud kõikvõimalike võrdsuseideaalide kaudu, kus nemad ise muidugi osutuvad võrdsematest võrdsemateks. Nõrgemad seevastu on korraldanud valitseva klassi vastu ülestõuse, või siis püüdnud esitada oma nõrkust voorusena, näidata end välja abitumatena kui nad on, et teised peaksid nende heaolu nimel pingutama. Saatus on aga jätkuvalt kohelnud nii rikkaid kui vaeseid võrdse ettearvamatusena, lastes vihma ja rahet sadada nii õigete kui ülekohtuste peale.

Armsad õed ja vennad, need on tõesti hirmuäratavad sõnad, mida Jeesus tänases evangeeliumis ütleb süütult hukkunud inimeste kohta: “Kui te ei paranda meelt, lähete niisamuti hukka!” See tähendab: rängad saatuselõigid võivad tabada igaüht nii loodusõnnetuste kui teiste inimeste kurjuse

läbi.

Me oleme tänapäeval muidugi harjunud panema oma lootuse Jumala suure armu peale – aga meie väga lootus ei tee paraku Jeesuse karmilt kõlavaid sõnu olematuks. See ähvardus tekitab kõheda aimduse, et äkki on maailm tõesti nii ebaõiglane ja vägivaldne just seetõttu, et meie endi peades on liiga palju patuseid mõtteid; mõtteid, mis vahel lausa märkamatuks materialiseeruvad ja hakkavad maailma mõjutama. Me peaksime endale paremini aru andma mida me mõtleme, mis täidab meie südant ja mida saab meil kord olema oma elust Jumalale ette näidata. Aamen.